

Bu içeriği hem sesli olarak dinleyebilir (Yukarıda yer alan kısımdan), hem de okuyabilirsiniz.

Alıştık

Alıştık,
Hem de alışılmaz dediğimiz çok şeye...
10 metrekare bir odada,
günde sadece bir saat dışarı çıkabilirken,
yaşamaya alıştık.
28 kişinin kalacağı yerde
42 kişi ile beraber kalmaya.
Sonu gelmeyen bir zaman sarmalında,
daracık bir mekanda, mekanı paylaşmaya alıştık.
Hep bir uğultu varken ortalıkta,
kitap okuyabilmeye alıştık
bir de o uğultu ile uyuyabilmeye...
çamaşır makinesinin olmamasına alıştık mesela..
ve elde de çamaşırın sıkılabileceğine...
Bir de, uzun tuvalet kuyruklarına sabahları...
Güneşin doğduğunu, ve de battığını göremeden
günleri geçirmeye alıştık..
Mektup yazmaya,
bi de mektup geldiğinde heyecanla açmaya...

Kimimiz çocuğu ile beraber alıştı...
O yavrunun çocukluğunu yaşayacağı devirde,
O'nu dört duvar arasında avutabilmeye alıştık.
Küçüktü ve olandan habersizdi,
O da alıştı büyük ve uzun duvarlara.
minicik bedeni ile bakarken avludan,
başka bir dünya olamayacağına alıştı.

Birileri de babasız okula gitmeye alıştı,
Annesi tutarken elinden okul yolunda,
diğer taraftaki elinin boş kalmasına alıştı.
O yanı hep ağrıdı o çocuğun,
Ağrısına alıştı...
Kimisinin iki yanı birden ağrıdı bir de

İşte o ağrıya alışmak zor oldu...

Elektrik parasını ödemeye alıştık,
ve pazara yalnız çıkmaya...
Araba bozulduğunda,
sanayiye götürmeye...
Öncesinde iki maaş yetmiyordu,
bir maaşla para arttırmaya alıştık.

Dünyadaki her şeyini,
bir sırt çantasına sığdırmaya alıştı kimileri...
Önce bir baktı tüm sahip olduklarına,
Sonra bir dönüş döndü,
ve bilinmezliğe doğru yürümeye alıştı...

Kafeslere alıştı gözler,
Dualara alıştı diller,
Boynu bükük dururken uçakların kapısında,
gerisin geri döndürülmeye alıştı yürekler...
3 odalı evlere sığamazken,
bir konteynırda 3 çocukla yaşamaya alıştık...
Yabancılığa alıştık en çok da...

Uzaktaydı kimisi de...
Çok istese de dönmeyi,
Dönememeye alıştı...
Boğazında bir yumru ile,
yaşamaya alıştı hasılı...

Kim nerede, ne halde ise,
Geride kalanları düşünmeye alıştı.
Alıştık, alışılmaz denilen çok şeye...
Bir şeye alışamadık...

O da yanımızda olmayışlarına...

Serkan Gümüş